

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 23/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jánom Foltánom, advokátom, SNP 708, Galanta, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 5Tos/28/2020-129 zo 17. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva obhajovať sa podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5Tos/28/2020-129 zo 17. septembra 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a uplatňuje si náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný stav veci:

3. Sťažovateľ bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) č. k. 29T/24/2016 z 5. mája 2016 uznaný vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 a 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom 2 roky a s povinnosťou podrobiť sa programu sociálneho výcviku. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia plynula sťažovateľovi od 11. augusta 2017 do 11. augusta 2019.

4. Okresný súd podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 50 ods. 4 Trestného zákona uznesením č. k. 29T/24/2016 z 22. januára 2020 rozhodol, že odsúdený (sťažovateľ) sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom okresného súdu č. k. 29T/24/2016 z 5. mája 2016, neosvedčil a trest v trvaní troch rokov vykoná. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť.

5. Krajský súd napadnutým uznesením č. k. 5Tos/28/2020-129 zo 17. septembra 2020 rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

6. Sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podnet na podanie dovolania ministerkou spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“). Ministerka spravodlivosti 5. novembra 2021 o tomto podnete rozhodla tak, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) dovolanie nepodá a podnet sťažovateľa na jeho podanie odložila. Sťažovateľa o uvedenom uvedomila listom č. 23635/2021/61/590, ktorý mu bol doručený 12. novembra 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že šesť dopravných priestupkov, ktorých sa dopustil, neznamená bez ďalšieho záver, že počas skúšobnej doby nevedol riadny život. Tvrdenie krajského súdu, že sťažovateľ vedome ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky, nie je podľa neho v súlade so zákonom, pretože v prípade sťažovateľa išlo len o priestupky, pri ktorých je nedbanlivostné, a nie úmyselné zavinenie.

8. Sťažovateľ tiež upozornil na skutočnosť, že okresný súd 22. januára 2020 rozhodol bez toho, aby mu umožnil realizovať jeho právo na obhajobu prostredníctvom obhajcu, keďže termín verejného zasadnutia mu neoznámil, hoci časový priestor na takýto postup mal.

9. Napadnuté uznesenie krajského súdu porušuje podľa sťažovateľa ním označené práva, keďže nie je dostatočne a riadne odôvodnené, krajský súd sa v ňom nevysporiadal s podstatnými námietkami sťažovateľa a možno ho považovať za svojvoľné, pretože nedáva odpoveď na podstatnú stránku veci.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Pri skúmaní splnenia procesných podmienok konania ústavný súd zistil, že sťažovateľ počítal začiatok plynutia zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti od momentu doručenia vyjadrenia ministerky spravodlivosti, ktorým bolo sťažovateľovi oznámené, že ministerstvo spravodlivosti jeho podnetu na podanie dovolania nevyhovie.

11. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným

prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

12. Ustanovenie zákona o ústavnom súde, ktoré v prípade využitia mimoriadneho opravného prostriedku ponecháva lehotu zachovanú aj vo vzťahu k rozhodnutiu súdu odvolacieho či sťažnostného, sa však vzťahuje na mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má k dispozícii priamo sťažovateľ, t. j. napríklad dovolanie v trestnom konaní.

13. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné (napr. II. ÚS 357/06, IV. ÚS 323/07). Podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je opravným prostriedkom a z hľadiska trestného práva procesného ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či na základe podnetu strany v konaní alebo na základe iného podnetu podá alebo nepodá dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (m. m. I. ÚS 585/2012, II. ÚS 268/2012, IV. ÚS 471/2011, III. ÚS 435/2010, III. ÚS 214/2010, III. ÚS 365/2018).

14. Vzhľadom na uvedené nemohla byť lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu krajského súdu zachovaná. Dovolanie ministra spravodlivosti nie je pre účastníka (stranu súdneho konania) právne nárokovateľným opravným prostriedkom, a teda ani iným účinným prostriedkom, ktorým by sa sťažovateľ mohol domáhať ochrany svojich práv pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (m. m. III. ÚS 18/2019, I. ÚS 88/2018, I. ÚS 338/2019).

15. Ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 5Tos/28/2020-129 zo 17. septembra 2020 bolo sťažovateľovi a aj jeho právnemu zástupcovi doručené 14. decembra 2020. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 1. decembra 2021, teda celkom zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti.

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu